

POGLED PREMA OBEĆANOJ VJEČNOSTI

Tko se god odluči za kršćanstvo, za Isusa Krista, tome mora biti jasno što nudi s jedne strane Bog i Isus Krist, a što s druge strane nudi svijet. Svjesni Kristov sljedbenik živi u neprestanom konfliktu s postojećim, jer se međusobno sukobljavaju vječno i vremenito, beskonačno i konačno, besmrtno i smrtno, neprolazno i prolazno. Odnos s Bogom uvijek je napet, prepun reakcija, uspona i padova, dizanja i kajanja. Čovjek je u sukobu sa sobom, s vlastitim prohtjevima i onim što Isus od njega zahtijeva. Samo je u Isusu pomirena ta napetost, vječnost i vrijeme, svetost i slabost. Nije sve što godi istodobno dobro i korisno. Isus nam poručuje: Živite neprestano život kao odluku za Boga!

Današnja prispodoba želi nas probuditi iz inertnosti koja se događa u našem vjerničkom životu. Ne znamo ni dan ni čas kad će završiti obličje ovoga svijeta. Što to pripremamo za vječnost, je li Gospodin zadovoljan onim što radimo, na koji način živimo i svjedočimo Radosnu vijest spasenja?

Prispodoba nas poziva: Budite odvažni i snalažljivi, mudri i neustrašivi u osiguranju svoje konačne budućnosti kao što su sinovi ovoga svijeta odvažni i snalažljivi, mudri i neustrašivi u osiguranju prolazna utočišta!

Nepravedni upravitelj bio je upravo takav: u bezizlaznoj situaciji nije izgubio prisebnost i nije klonuo duhom; napregnuo je sve svoje snage i pronašao izlaz; pokazao je zavidnu smionost i pronicavost da bi osigurao egzistenciju, koja se zapravo ne može osigurati jer su joj dani odbrojani.

Nama je u Isusu Kristu sam Bog zajamčio sjajnu budućnost uz uvjet da se odazovemo pozivu i sve svoje snage stavimo u službu naviještanja njegova kraljevstva ovdje na zemlji. Isus u evanđelju naziva svoje učenike sinovima svjetla. Zaista: vjernici imaju oči koje vide što je život, što je čovjek i što je svijet pred Bogom; oni vjerom u Božju riječ priznaju zbilju budućeg života koji će baštiniti sukladno Božjim obećanjima.

Zato se valja pitati: Zar nismo u svom naviještanju Božjeg kraljevstva suviše mlitavi i površni? Zar to ne činimo, ako uopće činimo, nekako usput i bojažljivo? Gdje su nam zajednički dogovori u slobodi i svijesti odgovornosti od koje nitko nikoga ne može osloboditi?

Nažalost, svega toga među nama nema ili ima premalo. Nije čudno što zbog takvog stanja kršćanska poruka gubi svoja uporišta, a nas hvata malodušnost i osjećaj nelagode. Postajemo sebični i bezosjećajni, sve se manje osjećamo blizu jedni drugima, teško se podnosimo i podliježemo iskušenjima razdora pa i mržnje.

Da bismo se nad tim ozbiljno zamislili potiče nas Isusova riječ: jedanput će se i od nas tražiti da položimo račun! Zato ne smijemo biti bahati i polagati nade u nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nas obilno daruje. Trudimo se iskazivati dobročinstva drugima, budimo bogati djelima ljubavi, budimo darežljivi i tako sebi prikupimo sigurno blago za budući život na nebesima.

fra Martin Jaković

25. NEDJELJA KROZ GODINU

1. ČITANJE: Am 8, 4-7

Protiv onih koji kupuju siromaha za novac.

Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika
i satirete uboge u zemlji!

Kažete:

“Kad li će mlađak proći, da prodamo žito,
i subota, da tržimo pšenicu?

Smanjit ćemo efu, povećavati šekel
da varamo krivim mjerama,

da kupimo siromaha za srebro
potrebna za sandale

i da prodajemo oتراžak od žita.”

Zakle se Gospodin Ponosom Jakovljevim:

“Dovijeka neću zaboraviti nijednoga djela vašega!”

PRIPJEVNI PSALAM (Ps 113)

Hvalite Gospodina koji iz gliba vadi siromaha.

Hvalite, sluge Gospodnje,
hvalite ime Gospodnje!

Blagoslovljeno ime Gospodnje
sada i dovijeka!

Uzvišen je Gospodin nad sve narode,
slava njegova nebesa nadvisuje.

Tko je kao Gospodin, Bog naš,
koji u visinama stoluje
i gleda odozgo nebo i zemlju?

Podiže iz prašine uboga,
iz gliba vadi siromaha
da ga posadi s prvacima,
s prvacima svoga naroda.

2. ČITANJE: 1 Tim 2, 1-8

Neka se obavljaju prošnje za sve ljude Bogu koji hoće da se svi ljudi spase.

Predragi!

Preporučujem prije svega
da se obavljaju prošnje,
molitve, molbenice i zahvalnice
za sve ljude,
za kraljeve i sve koji su na vlasti,
da provodimo miran i spokojan život

u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti.
To je dobro i ugodno
pred Spasiteljem našim Bogom,
koji hoće da se svi ljudi spase
i dođu do spoznanja istine.
Jer jedan je Bog,
jedan je i posrednik između Boga i ljudi,
čovjek - Krist Isus,
koji sebe samoga daje kao otkup za sve.
To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo,
za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom
- istinu govorim, ne lažem –
učiteljem naroda u vjeri i istini.
Hoću dakle da svi ljudi mole
na svakome mjestu
podizujući čiste ruke
bez srdžbe i raspre.

EVANĐELJE: Lk 16, 1-13

Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.

U ono vrijeme: Govoraše Isus svojim učenicima:

"Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prostiti? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.'"

"I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'"

"I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti."

"I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore."

"Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?"

"Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

MOLITVA VJERNIKA

Nadahnuti Božjom riječi, uputimo Bogu iskrenu molitvu. Recimo zajedno:

Daj da ti ostanemo vjerni, Gospodine!

1. Po daru krštenja Crkva je dobila najveće imanje: ne dopusti da ga zamijeni za bilo koju zemaljsku vrijednost, molimo te.

2. Svakom kršćaninu dao si vlast u ruke da upravlja svojim životom: ne daj da itko izgubi tvoju ljubav, molimo te.
3. Naš je narod tvoja višestoljetna baština koja je u posljednjem ratu teško ranjena: daruj mu milost novoga poleta, molimo te.
4. Naša djeca i mladi dragocjeno su blago koje si nam darovao: daj da iskoriste školovanje za rast u mudrosti i milosti, molimo te.
5. Daj da posrednik između Boga i ljudi, Krist Isus, dovede u vječnu sreću naše pokojnike, molimo te.

Hvala ti, Bože, što si nas okupio na gozbu svoje riječi i euharistiju: primi naše molitve i daj da se svi okupimo oko tvoga stola u nebesima. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Svete mise kroz tjedan služiti ćemo po sljedećim nakanama:

Ponedjeljak: 7.00: + Ivan Neral
(23.09.13.) 19.00: + Petar, Luka i Matilda Crnarić

Utorak: 7.00: + Ivica Vukoja i Nikola Čubela
(24.09.13.) 19.00: Za štovatelje sv. Antuna
Molitvene nakane u čast sv. Antuna

Srijeda: 7.00: + Mijo Cesar i ostali iz obitelji
(25.09.13.) 7.00: + Božena, Juraj, Barbara i Ivan
19.00: + Filip Čurković

Četvrtak: 7.00: + Iz obitelji Horak
(26.09.13.) 7.00: + Mara i Nedjeljko Šetka
19.00: + Josip Krznarić

Petak: 7.00: Po nakani darovatelja
(27.09.13.) 19.00: Kumulativne

Subota: 7.00: + Mijat i Jelica Tadić
(28.09.13.) 7.00: Za sretan brak Marije i Saše
19.00: + Marija Knezović

Nedjelja: 7.00: Na čast sv. Mihaela
(29.09.13.) 8.00: + Mijat i Jelica Tadić
9.15: + Mijo Harapin
10.30: Za župu i župljane
12.00: Zahvala obitelji Tomić
19.00: Za FSR i Framu

Obavijesti:

Sv. Antune, moli za nas

Svako utorka navečer u 19.00 sati slavimo svetu misu za sve žive i pokojne štovatelje sv. Antuna.

Župni zbor

Proba župnoga pjevačkog zbora održava se utorkom i petkom u 20.00 sati.

Euharistijsko klanjanje

Srijedom od 8.00 pa do 18.00 sati je euharistijsko klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u kapelici Svetoga Duha.

Klanjanje pred Presvetim

U petak nakon večernje svete mise u župnoj crkvi je klanjanje pred Presvetim.

KRŠTENJA:

14. rujna 2013.

Jakov MATOVINA

sin Marija i Lucije r. Zadro

Mia BOLANČA

kći Marka i Marjete r. Vranjković

Pia ĐEKIĆ

kći Nevena i Dragane r. Vučić

Dora GRAF

kći Tomislava i Irene r. Mičurin

Marta JAREB

kći Marija i Ljiljane r. Trempetić

Magdalena RAIĆ

kći Jure i Maje r. Klarić

15. rujna 2013.

Viktor BIŠKO

sin Gorana i Aleksandre r. Baljak

VJENČANJA:

13. rujna 2013.

Borna EDER i Maja KLIER

14. rujna 2013.

Anđelko ŽIVKOVIĆ i Dajana ŠTUKAR

Marko IVANČIĆ i Pavla ŠKRTIĆ

Kruno ŽIVIČNJAK i Ivana PENEZIĆ

Josip MIHALIĆ i Ana KRIŽ

Iz životopisa sluge Božjega Miroslava Bulešića

Miroslav Bulešić rodio se 13. svibnja 1920. u istarskom selu Čabruniće, župe Svetvinčenat, od roditelja Miha i Lucije rođ. Butković. Kršten je 23. svibnja u župnoj crkvi u Juršićima. Osnovnu školu polazio je u Juršićima, gdje mu vjeroučiteljem bijaše revni i vrijedni svećenik Ivan Pavić. U desetoj godini života Bulešić se opredjeljuje za sjemenišno školovanje. U koparskom sjemeništu boravi do 1939. godine, kada je, završivši pet razred gimnazije i tri razreda liceja, položio ispit zrelosti, veliku maturu. Nakon položene mature u koparskom sjemeništu, njegov ga porečki i pulski biskup upućuje na jesen 1939. na studij u Rim.

U Vječnom gradu bogoslov Bulešić boravio je od jeseni 1939. do ljeta 1943. godine. Studirao je na Papinskom sveučilištu Gregorijani filozofiju i teologiju. U Rimu, središtu kršćanstva i gradu tolikih prvokršćanskih mučenika, Bulešić je sazrio duhovno i intelektualno. U rano proljeće 1943. godine, na poziv svog biskupa, bogoslov Bulešić vratio se u Istru da primi svećeničko ređenje.

Miroslav Bulešić za svećenika je zaređen 11. travnja 1943. godine u župnoj crkvi u Svetvinčentu. O tom je događaju u dnevniku zapisao: «Moja majka, otac i braća su plakali, a i mogli su: sin im je umro, sam je prestajao biti njihova svojina i počimao biti stvar Božja». Dva tjedna potom u rodnoj je župi slavio svoju Mladu misu.

Na jesen 1943. godine Bulešić je imenovan župnikom u Baderni. U toj se župi slijedeće dvije ratne godine zdušno trudio u pastoralnom djelovanju te se istodobno hrabrio i nesebično zauzimao za ljude, osobito za one koji su u ratnom vihoru bili najugroženiji. Zbog svog odvažnog, dosljednog i načelnog djelovanja Bulešiću stižu prijetnje s raznih strana, te je on u osobnom dnevniku u proljeće 1944. zapisao, obraćajući se Bogu: «Ako me hoćeš k Sebi, evo me pripravna. Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost, i ako me Ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude Tvoja volja.» Kraj rata dočekao je Bulešić u Baderni, ali već u jesen 1945. imenovan je župnikom u Kanfanaru.

U ovoj novoj sredini župnik Bulešić dao se svom revnošću na duhovnu obnovu prostrane i zahtjevne župe. Oživio je crkveno pjevanje, crkvena su slavlja postala za sve privlačna. Uveo je u župu pobožnosti prema Srcu Isusovu i prema Srcu Marijinu, promičući i zajedničko moljenje krunice, češću ispovijed i svetu pričest, posebno za skupine revnijih vjernika, za mladež, djecu. Uza sve pritiske i uvjeravanja od strane komunista, kanfanarski su župljani u povećem broju dolazili u crkvu i pažljivo slušali župnikove propovijedi. Župnika Bulešića pokušali su preko rodbine nagovoriti neka se makne iz Kanfanara, no on je odvratio: «Ovdje je veća potreba za svećenicima, ovdje treba ostati!» Prenijeli su mu i otvorene prijetnje komunista: neka ne govori tako otvoreno, neka bude oprezan, prijete da će ga ubiti. On je odgovorio: «Ako me ubiju, ubit će me za vjeru i Boga!» Miroslav Bulešić nije ostao dugo u Kanfanaru, jer je već školske godine 1946/47. postavljen za podravnatelja i profesora u Biskupijskom sjemeništu u Pazinu.

U Pazinskom sjemeništu Bulešić se ozbiljno, savjesno i zdušno posvećuje radu s prvim generacijama sjemeništaraca. Istodobno se, kao tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla, odvažno i ustrajno zauzima za slobodu vjere i nesmetanog djelovanja Crkve u novoj, komunističkoj državi. Također se, u tom Svećeničkom zboru, svim silama trudi da zaštiti osobito mlade svećenike od komunističkih nasrtaja s jedne strane te da Zbor svećenika očuva od pogubnih manipulacija onodobnih vlasti s druge strane. U to ulaže sav svoj svećenički ugled, znanje i iskustvo, svjedočeći ponajprije vlastitim primjerom: kršćanskom principijelnošću, hrabrošću i dosljednošću. Koncem lipnja 1947. godine, obraćajući se Bogu, u dnevniku je zapisao: «Ja želim, ako je Tvoja volja, čim prije doći k Tebi». Premda još mladog, ali već uglednog i nesavitljivog svećenika, protivnici su zacijelo stalno pratili i čekali svoj čas.

U kolovozu 1947. Miroslav Bulešić, kao podravnatelj Pazinskog sjemeništa i tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla, prati delegata Svete Stolice mons. dr. Jakoba Ukmara kod dijeljenja sv. potvrde u Buzetu i okolnim župama. U subotu 23. kolovoza 1947. godine, kad su razulareni komunisti upali u župnu crkvu u Buzetu, s namjerom da spriječe Krizmu, Bulešić je svojim tijelom branio Svetohranište i u njemu Presveti oltarski sakrament. «Ovamo možete proći samo preko mene mrtvoga», rekao im je, blijed u licu, ali posve smiren, stojeći na gornjoj stepenici oltara, okrenut prema onima koji su drsko zaposjeli prezbiterij. Uoči dolaska u Lanišće, dok su s Čičarije stizale prijetnje organiziranih komunista, na pitanje boji li se tamo otići, Miroslav Bulešić je odgovorio: «Samo jedanput će se umrijeti». Krizma u Lanišću održana je u nedjelju, na blagdan sv. Bartola apostola, 24. kolovoza 1947. godine.

Nakon završetka krizme u crkvi i mise koju je služio vlč. Bulešić, kad su bili krizmani i oni koji su naknadno prispjeli, nasilnici su upali u župni stan te Miroslava Bulešića mučili i ubili ubodima noža u vrat.

Tadašnje vlasti nisu dopustile da se vlč. Miroslav pokopa u rodnoj župi u Svetvinčentu, nego su odredili da bude pokopan u Lanišću. Tek je 1958. omogućeno da se njegovi tjelesni ostaci prenesu u rodnu župu gdje su pokopani kraj glavnog ulaza u crkvu mučenika sv. Vincencija, na groblju; odatle su godine 2003. preneseni u župnu crkvu.

Proglašenje blaženim sluge Božjega Miroslava Bulešića održat će se u subotu 28. rujna u pulskoj Areni. Predstavnik Svetog Oca na ovom velikom slavlju bit će prefekt Kongregacije za kauze Svetih kardinal Angelo Amato.
